

הקופה וענק הפנינים

אוחזת בזהירות מרובה בענק הפנינים. היא ענדה תחילה את הענק, ואז, מחשש פן יבחינו שומרי הגן בפנינים, היא טמנה אותם בגומחה נסתרת בתוך העץ. ואז, התיישבה לה בניחותא במרחק מה, כאילו דבר לא קרה.

לאחר זמן מה המשרתת התעוררה, הציצה לתוך הקופסה, ומשגילתה את דבר העלמה, נזעקה: "איש אחד חטף את ענק הפנינים של המלכה וברח."

מכל עבר הגיעו שומרי הגן בריצה.

המשרתת סיפרה: "ישבתי לי כאן, ליד הקופסה לתוכה הכניסה המלכה את הפנינים. לא משתי ממקומי, אך כחום היום עייפתי. כנראה ששקעתי בשינה. כשהתעוררתי, נעלמו הפנינים."

השומרים סיפרו למלך שענק הפנינים נגנב.

"תיפסו את גנב הפנינים" ציווה המלך. מיד יצאו

השומרים מחפשים בכל פינה אחר הגנב.

לאחר שהמלך עזב אמר לעצמו מפקד המשמר:

"משהו מוזר כאן. ענק הפנינים אבד בגן. משמר

כבד שמר על השערים, כך שאף אחד מחוץ לגן לא

יכול היה להיכנס פנימה. מצד שני, יש מאות קופים

בתוך הגן. אולי אחד הקופים הוא שלקח את ענק

הפנינים."

יום אחד יצא המלך לטיול ארוך ביער. כשחזר אל גנו, שלח לקרוא את משפחתו לבוא לאגם לרחצה. כשהיו כולם מוכנים להיכנס למים, השאירו המלכה ומלוותיה את תכשיטיהן בידי המשרתים, ואז ירדו אל תוך האגם. בעוד המלכה מניחה את שרשרת הפנינים שלה בקופסה, צפתה בה קופה שישבה בין ענפי עץ בקרבת מקום.

הקופה חשקה בענק הפנינים של המלכה, ולכן ישבה בשקט על מקומה והשגיחה בנעשה, מקווה שהמשרתת האחראית על הפנינים תירדם. תחילה השגיחה המשרתת על הקופסה ולא הסירה ממנה מבטה. אך אט-אט החל ראשה להישמט, ובמהרה שקעה לתוך שינה עמוקה.

משהבחינה בכך הקופה, קפצה חיש קל מטה,

התקרבה לקופסה, פתחה אותה, נטלה את ענק הפנינים ובמהירות הרוח שבה וטיפסה לעץ, כשהיא

חשב מפקד המשמר על תחבולה שתגלה לו האם איזו קופה לקחה את הפנינים. הלך מפקד המשמר וקנה מספר מחרוזות עם חרוזי זכוכית צבעוניים וזוהרים.

עם רדת החשכה, תלו השומרים את מחרוזות הזכוכית פה ושם על שיחים נמוכים ברחבי הגן. כשראו הקופים את המחרוזות הצבעוניות למחרת בבוקר, רצו לקחת אותן. אך הקופה שלקחה את ענק הפנינים של המלכה, לא ירדה מעץ. היא ישבה ליד הגומחה בה הסתירה את הפנינים. שאר הקופים נהנו מאד מהחרוזים הצבעוניים ולא הפסיקו לפטפט אחד עם השני, מתגאים

במחרוזותיהם. "מה חבל שלא הסגת אחד לעצמך" אמרו לקופה שישבה שקטה, שומרת על שתיקה. לבסוף לא יכלה הקופה לעמוד בפיתוי. היא ענדה את מחרוזת הפנינים וירדה מהעץ, מתגאה: "לכם יש רק מחרוזת זכוכיות. ראו את ענק הפנינים שלי יש!"

ואז, מפקד המשמר, שהתחבא עד כה בקרבת מקום, זינק ממחבואו ותפס את הקופה ומיד הביאה אל המלך.

"היתה זו הקופה הזו, הוד מעלתך, שלקחה את הפנינים."

המלך שמח עד מאוד לקבל חזרה את הענק, ומיד תהה ושאל את מפקד המשמר איך הוא גילה מי לקח את הפנינים.

הסביר מפקד המשמר למלך שידע כי איש לא יכול היה לחדור אל הגן, ולכן היה חייב הגנב להיות מבין קופי הגן. ואז סיפר למלך על תחבולת המחרוזות הצבעוניות.

"אתה האדם הנכון במקום הנכון" אמר המלך והודה למפקד המשמר שוב ושוב.